

משפחת לילי ושמואל אייזמן

שם	שמואל (שמיל) בן שיינדל ויעקב	לילי (אהובה) בת יוכבד וצבי קסלר
תאריך לידה	5.1.1920	1.8.1924
מקום הלידה	יורו, צ'כוסלובקיה כיום אוקראינה	אוז'הרוד (אונגוואר בהונגרית), צ'כוסלובקיה כיום אוקראינה
תאריך העלייה		2.2.1949
תאריך הנשואים		1.1.1946
שנת הגעה לישוב		29.11.1949
תאריך פטירה	10.7.1999	23.7.1991

הילדים :
רנה (אווה) – 12.10.1946

רנה ואוריה בכרם מהר"ל ליד הבאר בחצר (1950)

מספרת הבת רנה :

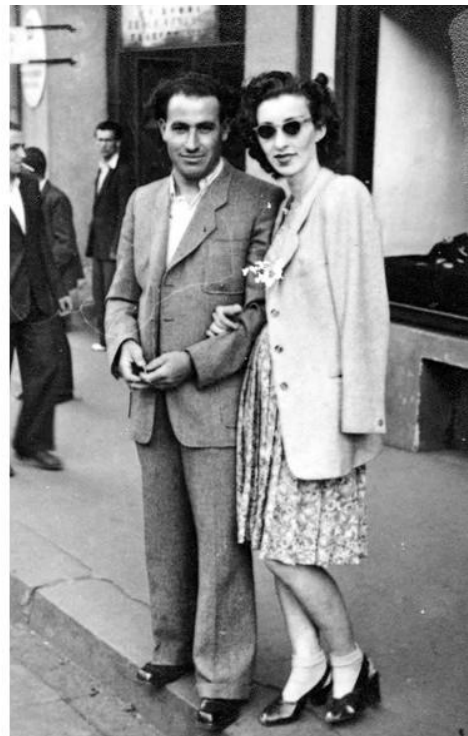
לילי הייתה בת למשפחה עשירה, בעלת חוות פרות, שהורגלה לחיי תפנוקים שכללו חופשות בהרי הטטרה, בגדים אפנתיים ומעילי פרווה. היא סיימה את הגימנסיה היהודית בעיר בה למדה עברית, ושלטה היטב בשפה. היו לה שני אחים, שניהם נספו בשואה. האח הבכור מיצ'ל נהרג כשנסה לברוח. בשנת 1944 נשלחה המשפחה לאושוויץ ברכבת. האנשים שעמדו וצפו ברכבת העמוסה ביהודים שנשלחו אל מותם העבירו את ידם על צווארם לאות שחיטה, אבל היהודים ברכבת עדיין לא היו מסוגלים להאמין לגורל המצפה להם. כשהגיעו לאושוויץ ההורים והאח הצעיר נשלחו אל מותם ואילו לילי בת ה-20 עברה את הסלקציה ונשלחה לעבודה בבית חרושת לנשק. הייתה לה חברה טובה שהייתה ציירת, מונצי שמה, אשר קיבלה מנות מזון נוספות שבהן התחלקו. אחרי המלחמה נפגשו בארץ והידידות ביניהן נמשכה גם בישראל.

שמואל נולד למשפחה דתית בת שבעה ילדים בכפר יז'רה, מרחק כמה קילומטרים מן העיר אוז'הורוד, בירת מחוז זקרפטיה (כיום באוקראינה), ולמד בחדר. במלחמה הגיע למחנה הריכוז בוכנוולד. ארבעה מבין ילדי המשפחה נספו בשואה. כל השלושה ששרדו הגיעו בסופו של דבר לכרם מהר"ל, והיו בין המתיישבים הראשונים, אך רק שמואל ולילי נותרו במושב עד פטירתם. משה, אחי שמואל, היה בצבא הצ'כי ונמנה על הקבוצה שארגן הקצין שמשון שכטה עוד בצ'כיה כדי לעזור לישראל במלחמתה ולצורך התיישבות. שמואל איזמן בעל המשפחה ואחיו משה הרווק נמצאים ברשימת 50 החברים והמועמדים הראשונים ב"אגזים". אחי שמואל – משה איזמן ואשתו רוז'נה, אותה נשא בישראל אחרי שהתגיירה למענו, עזבו את המושב לחדרה בשנת 1963, ואחות שמואל – ליבה ובעלה משה קסלר עזבו לרחובות רק ב 1982 ואת משקם קנתה משפחת בלקין.

לילי ושמואל, שיש ביניהם קרבת משפחה רחוקה, הכירו עוד לפני המלחמה. כשחזרו הניצולים אחרי המלחמה, נפגשו השניים והתחתנו. בתם נולדה בעיר קרלו ויורי, בבית, לא בבית החולים. הדוד משה, אחי שמואל, היה מאוכזב כשנולדה בת (ולא בן) אשר קבלה את השם אווה. מאוחר יותר, כבר בהיותו תושב כרם מהר"ל, נולדו לו שני בנים – יעקב וצביקה.

לילי ושמואל ואכר

לילי ושמואל בצ'כיה

ליאלי 1946 (בהריון עם רנה)

ליאלי ואונ'י (האופטמן)

שאול והאופנוע

הדוד משה עם רנה הת'נוקת

שאול עם הת'נוקת רנה

בארץ היה נהוג לשנות את השם הלועזי אווה לשם העברי חוה, אבל כשגלתה לילי, הבקיאא בעברית, שבגן הילדים של המושב כבר יש ארבע ילדות בעלות השם אווה, שנתה את שם הבת לרנה. שימו לב כי בתעודת העולה עדיין רשום שם הבת כחוה.

רנה בתחפושית צאנייה - פאריס כרם מהר"ל

ליילי (משמאל) צובדת כצורת פאן לאננת שושנה (מימין) מימין למאל:

שורה 1 - חיה פלדמן(1), רבקה נס(4)-בת דוד של ציפי האופטמן
שורה 2 - מרדכי ברוקוביץ(1), חנה ויינברגר(3)-בת דודה של יצנקל ויינברגר,
חוה ליובוביץ(4), אילנה ליובוביץ(5)-אין קשר משפחתי לחוה
שורה 3 (צומדים) - חוה מיינצר(1), יהודה מרקוביץ(2), רנה אייזמן(3), רחל האופטמן(4)

ההורים דברו ביניהם הונגרית, אבל ידעו גם צ'כית ואידיש, שפה בה דברו עם תושבי הכפר. עם רנה דברו תמיד בעברית. רנה זוכרת אותם קוראים את העיתון העברי המנוקד לעולים "אומר" שהיה יומון נלווה ל"דבר", כלי הביטוי של מפא"י והנהגת ההתיישבות העובדת. לילי שידעה היטב עברית הייתה פעילה מטעם מפא"י, בבחירות שנערכו. שמואל הגיע ממשפחה דתית וגם במושב המשיך לבקר בבית הכנסת, כמו הרבה מן התושבים, יחד עם בתו רנה, אבל לאחר התפילה הצטרף למשחק קלפים בבית שכטה.

כמו כל מתיישב בכרם מהר"ל קבלה המשפחה עופות, חלקות שדה לעיבוד ו"חצי סוס". את "חצי הסוס" הנותר קבל האח משה. במקביל לעבודה במשק עבד שמואל שנים רבות כשכיר במעין צבי כמו שעשו גם המתיישבים שלמה ליבוביץ, אלכסנדר הייזלר ושמואל פרידמן שבמושב נקרא קופיק. שמואל עבד במדגה יחד עם קופיק שמאוחר יותר עבר לזיכרון יעקב, המשיך לעבוד במדגה ושמש גבאי בית הכנסת בזיכרון.

שמואל ברקת 1967

שמואל במדגה

שמואל בחצר 1968

מספרת הבת רנה: "אימא שהייתה רגילה לחיי תפנוקים גם היא טפלה במשק ועשתה עבודות קשות שלא הורגלה בהן. את מועד הברית של בני, הנכד הבכור, היה צריך לתכנן לפי שעות החליבה." מבנה הרפת עדיין נותר בחצר.

ליילי ואונ'י האופטמן 1966
(הכרות כבר בצ'כיה)

ליילי שמואל והגיסה רול'נה 1966
בכניסה לביתם ברחוב השדה

רנה הבת היחידה מלאה את תפקידי הבת והבן ועזרה בעבודות המשק.

תלמידי האקורדיון של טלדה ראדה (משמאל): רנה אייזמן (1), ורה (ורד) שכטה (2), יהודית טלבר (3), חיה פלדמן (בת מנהל המחלקה) (4), חוה ליבוביץ (5), צליל ויינברגר (6)

בחתונת חבצלת שטרק
(משמאל) רנה אייזמן, שפרה סמברג,
שרה לבקוביץ, חוה ליבוביץ

חתונת רנה עם משה שפרינגר.
משמאל:
עומדים –
מילן קראוס (1),
איבור (ישראל) דוידוביץ (2),
צבי פרידמן (3)
צבי האופטמן (4)
אורי דוידוביץ (5)
הרשני (צבי) פלדמן (6),
אמיל קסלר (בן דוד של רנה)
יושבים –
יעקב אייזמן (בן משה אייזמן)
הזוג משה ורנה,
טומי כץ, ליאון ארטנשטיין
כורע –
אבי סימנטוב עם זר פרחים

בחתונת אחי קמ'ר: ליילי ושמאל איליזא, יצקא ואמדה שורץ

לילי הייתה חולת כליות וב-15 שנותיה האחרונות נאלצה לעבור טיפולי דיאליזה ושמאל טיפל בה במסירות.

רנה עזבה את המושב עם נשואיה ב-1969. ב-1997, עם פרישתו של בעלה משה שפרינגר מעבודתו, חזרו שניהם לכרם מהר"ל אל הבית שנבנה בחצר בית ההורים. משה נפטר בטרם עת ממחלה קשה ב-2005.

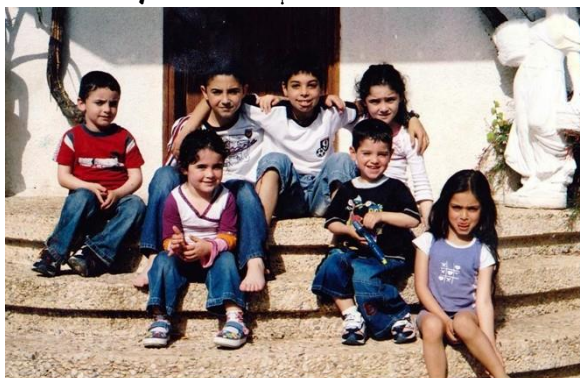
"יבול" הצאצאים של שמאל וליילי כולל 3 נכדים ו-7 נינים.

ילדי רנה: שמעון, לימור ושמרית

ילדי שמעון: דניאל, עדן(בת), עדי(בת) ואיתי

ילדי לימור: דניאל, סחלב ואלמוג

נכדי רנה (בצדק 2008)

שורה עליונה: עדן, דניאל, דניאל, איתי
שורה תחתונה: סחלב, אלמוג, עדי

אירוע משפחתי 1997

(1) שמאל, שמרית, רנה (2) שמעון, לימור, משה